

Vitnið Árni Pétur var á þessum tímapunkti að kanna rekstargrundvöll Nordica og áframhaldandi samstarf þess félags við Baug/Aðföng. Honum sem og vitnunum Einari Þórissyni innkaupastjóra Aðfanga og Lárusi Óskarssyni, framkvæmdarstjóra Aðfanga, var með öllu ókunnugt um þessar mánaðargreiðslur og báru um það bæði hjá lögreglu og fyrir dómi. Fjárhæðir standast heldur engan vegin ef þessi skýring væri lögð til grundvallar. Með hliðsjón af ofangreindu og gögnum málsins telur ákærvaldið sannað að þær fjárhæðir sem 18. ákæruliður lýtur að hafi ekki verið „styrkveiting“ til Nordica eða Jóns Gerald.

Gögn málsins bera með sér að illa hafi gengið að landa eignarhlutaskiptingunni á Thee Viking. Samkvæmt framburði Jóns Gerald sem hjá lögreglu 24. mars 2003 voru haldnir ýmsir fundir þar sem farið var bæði yfir viðskipti Nordica við Aðföng sem og uppgjör eignahluta í bátnum. Kvaðst Jón Gerald ekki hafa verið reiðubúinn að samþykkja afsal eignahlutar í New Viking Inc fyrr en búið væri að yfirlæra lánin, sem vörðuðu bátinn, yfir á þá feðga (sjá bls. 11814-11816 í ágripi).

Vitnið Kristrún Sveinbjörnsdóttir, fyrrverandi skrifstofustjóri Nordica, staðfesti að hún hefði fengið það verkefni að taka saman yfirlit varðandi uppgjör á bátamálinu, sem síðan hafi verið sent Tryggva Jónssyni í faxi. Kvað hún skjöl á bls. 8472 og 8480 í ágripi sýna kostnaðarþáttöku Baugs í rekstri Thee Viking. Aðspurð um skjal á bls. 8460-8461 í ágripi kvað hún mjög líklegt að hún hafi gert það skjal (sjá bls. 2111-2113 í ágripi). Þegar þessi skjöl eru skoðuð er enginn vafí fyrir hendi að mánaðargreiðslurnar frá Baugi hafi verið vegna Thee Viking. Fjöldamörg önnur skjöl benda í þessa sömu átt. Kristrún er að mati ákærvaldsins mjög trúverðugt vitni. Í framburði hennar bæði fyrir dómi og lögreglu kom fram að hún hafi strax veitt því athygli í störfum sínum að umræddar greiðslur frá Baugi væru ekki eðlilegar og að skýringartexti reikningana ætti ekki við nein rök að styðjast. Í ljósi þess að hún sá um bókhald bæði New Viking Inc og Nordica sá Kristrún ljóslega hvernig greiðslunum var ráðstafað.

Önnur gögn styðja sakfellingu. Fyrst má benda á tölvupóstsamskipti milli Tryggva og Jóns Gerald 16.-19. mars 2002 (sjá bls. 8622-8624 í ágripi). Þegar þessir póstar voru bornir undir Tryggva hjá lögreglu 28. febrúar 2003 og er enginn vafí að hann kannast við þá (sjá bls. 11488-11490 í ágripi). Telur ákærvaldið því sannað að samskiptin áttu sér stað. Í þessum samskiptum er Jón Gerald að spyrjast fyrir um hvort *ekki sé búið að senda fyrir Viking*. Báturinn sé að fara í slipp og ganga þurfi frá greiðslu í næstu viku. Svör Tryggva og samskiptin í heild sinni sýna ljóslega tengslin milli greiðslnanna frá Baugi og Thee Viking. Í málínus liggja einnig fyrir tölvupóstsamskipti milli Tryggva og Jóns Gerald í mars og apríl 2002 (sjá bls. 8635-8637 í ágripi). Af þessum samskiptum má ráða að Jón Gerald sé að reyna að losna við sinn hlut í New Viking Inc til Jóns Ásgeirs. Eftir nokkuð þóf samþykkti Tryggvi að greiða Jóni Gerald 120.000 USD en óumdeilt er að sú greiðsla barst Nordica Inc frá Baugi í kjölfar þessara tölvupóstsamskipta. Það er athyglivert að í tölvupóstinum frá 6. apríl 2002 spyr Tryggvi hvort að 250.000 geti leyst öll mál, *p.e. vegna báts og vöruhúss*. Sú fjárhæð stenst ekki ef sá framburður ákærða Jóns Ásgeirs er lagður til grundvallar að Jón Gerald hafi staðið einn undir afborgunum og rekstri bátsins frá janúar 2000.

Þá vekur ákærvaldið einnig sérstaka athygli á reikningi frá 22. maí 2002 (sjá bls. 9525 í ágripi), en þetta er eini reikningurinn frá Nordica til Baugs sem ekki er annað hvort upp á 8.000 eða 12.000 USD. Þessi reikningur er að fjárhæð USD 16.808.80

dollarar og er samþykktur af Tryggva og skuldfærður á reikningi Baugs 27. maí 2002. Á bak við þennan reikning liggja fyrir í málínu tölvupóstsamskipti milli Tryggva og Jóns Gerald 13. maí 2002 (sjá bls. 9532 í ágripi). Af þessum tölvupósti má ráða að Jón Gerald sé að innheimta slippkostnað sem fallið hefur til vegna Thee Viking. Af svari Tryggva er alveg ljóst að hann ráðgerir að sá kostnaður sem fellur til vegna bátsins sé innifalinn í mánaðarlegu greiðslunum frá Baugi. Engir fyrirvarar gerðir af hálfu Tryggva um að verið sé að rukka um bátakostnað. Fyrir dómi hefur Jón Gerald kannast við þessi tölvupóstsamskipti en ekki Tryggvi. Í fyrstu skýrslu hjá RLS 28. ágúst 2002 (sjá bls. 11362 í ágripi) segir Tryggvi að hann **muni ekki vel** eftir þessum samskiptum en ber fyrst við fljótfærni í svörum, en skýrir svo póstinn í framhaldinu.

Í ítarlegum tölvusamskiptum sem ákæruvaldið telur að hafi átt sér stað 8.-13. maí 2002, undir þraðinum „*Málefni Nordica*“ (sjá bls. 8638-8646 í ágripi) er Tryggvi í fyrsta póstinum að fjalla um allsherjaruppgjör annars vegar vegna Nordica og hins végars vegna Thee Viking. Um þetta leyti voru Aðföng, að skoða hugsanleg viðskiptaslit við Nordica og það er meðal annars það sem þessi póstur gengur út á. Í þessum tölvupóstsamskiptum koma fram upplýsingar sem án nokkurs vafa sýna að umræddar greiðslur Baugs voru ætlaðar til reksturs á Thee Viking og tölur nefndar sem eiga augljósa skírskotun til þessara mánaðarlegu greiðslna eins og 144.000 USD vegna ársins 2001 sem samsvarar 12x12.000 USD. Fyrir löggreglu og dómi hefur Tryggvi kannast við flest atriði póstsins og skýrt með ýmsum hætti. dómi hefur ákærði Tryggvi borið að hann kannist ekki við þennan tölvupóst en kannist hins végars við ýmislegt úr honum (sjá t.d. bls. 11361 í ágripi) Taka má sem dæmi að í skýrslu Tryggva hjá löggreglu frá 28. ágúst 2002 var borinn undir hann tölvupóstur frá 12. maí 2002 úr þessari keðju og þá svaraði hann því til að hann hafi verið að tala um tvö uppgjörsmál og vilji taka það fram að það hafi aldrei staðið til að Baugur hf. keypti sig inn í þennan bát. Þá svarar hann einnig fyrir það hvers vegna hann sem forstjóri Baugs hafi verið að ræða uppgjör á bátnum (sjá bls. 11363 í ágripi). Þarna er Tryggvi hreinlega að staðfesta tölvupóstana. Þessi sömu tölvupóstsamskipti voru borin undir ákærða Jón Ásgeir í löggregluskyrslu 11. mars 2003 (sjá bls. 11193 í ágripi) og þá kvaðst Jón Ásgeir hafa spurt Tryggva út í þennan póst og hann hefði greint sér frá því að hann hefði verið að búa til heildarpakka úr þessum uppgjörum á milli Baugs og Gaums og bara klára málid, eins og Jón Ásgeir orðar það. Þessi framburður Jóns Ásgeirs staðfestir að þessi tölvupóstsamskipti áttu sér stað.

Í héraðsdómi frá 3. maí 2007 var lagt töluvert upp úr því að Jón Gerald hafi sett bátinn á sölu, án samráðs við Jón Ásgeir, eftir að slitnaði upp úr vinskap þessara fyrirverandi vina, sem og það samkomalag sem gert var í Bandaríkjunum, þar sem Gaumur felldi niður allar kröfur sem það hafði uppi í Thee Viking. Skýringar Jóns Gerald 13. maí 2002 fyrir dómi á þessu atriði eru að mati ákæruvaldsins mjög trúverðugar. Hann bar að sú ákvörðun hafi í raun verið alveg augljós þar sem hann hafi einn verið í ábyrgð fyrir öllum lánunum og sala á bátnum eina úrræðið til að koma í veg fyrir gjaldfellingu lána, enda útséð að hann gæti ekki einn staðið undir þessum kostnaði (sjá bls. 1126-1127 í ágripi). Það að Gaumur féll frá kröfum í bátinn skiptir engu málí í þessu sambandi enda voru fjárdráttarbrotin þá löngu fullframin.

Ákæruvaldið áréttar að enginn vafi sé fyrir hendi að það sé rétt í ákæruskjali að fjárdráttinum hafi verið ætlað að fjármagna eignarhlutdeild eða ætlaða eignarhlutdeild Gaums í bátnum Thee Viking. Að mati ákæruvaldsins skiptir það engu málí varðandi efnisúrlausn málssins að Jón Gerald hafi í málínu haldið því fram að Jóhannes og Jón

Ásgeir hafi átt bátinn á móti honum en ekki Gaumur. Það kom margoft fram við aðalmeðferð í málínu að þegar Jón Ásgeir og Jóhannes nefndu orðið „við” voru þeir að samsama sig við Gaum, enda var Gaumur einkahlutafélag fjölskyldunnar og þeirra hlutir stærstir. Eðlilegt er því að aðrir hafi ekki gert skýran greinarmun á þeim feðgum og Gaumi. Ákæruvaldið mótmælir þeirri óskýru og röngu fullyrðingu sem kemur fram í dómi héraðsdóms (sjá bls. 137B í ágripi) að enginn hafi nefnt Gaum við yfirheyrlslur í aðalmeðferðinni, í sambandi við eignarhlut í bátnum, nema Jóhannes Jónsson.

Fyrir dómi hefur verið staðfest með vætti fjölda vitna að þeir sem fengu boð um bátsferð áttu það sammerkt að vera í viðskiptum eða nánum tengslum við Jón Ásgeir, Jóhannes eða Tryggva. Í þeim hópi má finna marga forvígismenn í íslensku viðskiptalífi. Fjölmargar hópferðir voru farnar á bátinn, svo sem saumaklúbba-, vinnumaka-, æskuvina- og aðstoðarforstjóraferðir, og ferðir með framkvæmdarstjóra Bónus. Þá greindu nánir vinir Jóns Ásgeirs frá því að þeir hefðu komið allt að 6-10 sinnum hver á Thee Viking. Prátt fyrir það byggist vörn ákærða Jóns Ásgeirs á því að Jón Gerald hafi einn staðið undir rekstrarkostnaði bátsins.

EKKI verður horft framhjá þeirri staðreynd að framburður Jóns Ásgeirs hefur verið mjög brotakennndur og í ósamræmi við framburð vitna í málínu, eins og að framan er rakið. Af framansögðu er það mat ákæruvaldsins að gögn málsins sýni fram sekt ákærða Jóns Ásgeirs og að umræddir reikningar hafi verið tilhæfulausir að því leyti að þeir endurspegluðu ekki raunverulegan tilgang greiðslnanna. Brot hans telst vera framhaldsbrot og varðar réttilega við 247. gr. almennra hegningarlaga um fjárdrátt.

9. Um sakarefni samkvæmt 19. ákærulið

Í hinum áfrýjaða dómi var Tryggvi sakfelldur fyrir fjárdrátt að fjárhæð 547.985 krónur en sýknaður að öðru leyti. Af hálfu ákæruvaldsins er vakin athygli á því að fyrir dómi viðurkenndi ákærði að í sjö af þeim 65 kreditkortafærslum, sem mynda höfuðstól þeirra 13 reikninga sem eru ákæruefnir í þessum lið, hafi verið um einkakostnað að ræða (sjá bls. 991-992 í ágripi). Þrjár úttektir til viðbótar, þ.e. á garðvörum og íhlutum í Sears Roebuck, tengdust kaupum ákærða Tryggva á sláttudráttarvél. Liggur því fyrir bein eða óbein viðurkennung ákærða á fjárdrátti að fjárhæð 547.985 kr, sem er einmitt sú fjárhæð sem Tryggvi var sakfelldur fyrir.

Það er lykilatriði varðandi sakargiftir í þessum ákærulið að Tryggvi viðurkenndi fyrir dómi, að hann hefði á engu stigi fengið senda persónulega reikninga frá Jóni Gerald varðandi útgjöld þau er ákæruliður þessi snýr að (sjá bls. 985 í ágripi). Með því eru að engu hafandi staðhæfingar Tryggva, um að Jón Gerald hafi átt að „*flokka sín persónulegu útgjöld*”, og senda honum sérreikning þar að lútandi. Jón Gerald hefur hins vegar á öllum stigum staðfastlega neitað að hafa fengið slík fyrirmæli. Með þessari skýringu er ákærði Tryggvi að halda því fram að þrátt fyrir að hann hafi stofnað til útgjaldanna sjálfur, að Jóni Gerald fjarstöddum, jafnvel í annarri heimsálfu, hafi Jón Gerald átt að vera fær um að meta það á grundvelli greiðslukortayfirlita hvaða kostnaður hafi átt að falla á Baug annars vegar og Tryggva sjálfan hins vegar. Af hálfu ákæruvaldsins er því haldið fram að þessar fullyrðingar Tryggva séu fyrirsláttur. Það er ekki hægt að horfa framhjá þeirri staðreynd að ákærði er löggiltur endurskoðandi, sérfræðingur í bókhaldi og í stjórnunarstöðu hjá almenningshlutafélagi og því verður að gera ríkar kröfur til hans í þessu sambandi.

Ákæruvaldið mótmælir þeirri fullyrðingu er fram kemur í hinum áfrýjaða dómi, að

umrætt greiðslukort hafi verið á vegum Baugs hf. Það liggur fyrir í gögnum málsins að um var að ræða aukakort á nafni Tryggva Jónssonar á kreditkortareikningi Nordica. Baugur kom þarna hvergi nærrí, hvorki formlega né óformlega og kortið var Baugi þannig algerlega óviðkomandi. Fyrir dómi kvaðst Jón Ásgeir hafa vitað af tilvist þessa korts og jafnframt hafi hann samþykkt útgáfu þess. Jón Ásgeir gat í sjálfu sér hvorki samþykkt né hafnað útgáfu kortsins þar sem það hafði engin formleg eða óformleg tengsl við Baug. Meint samþykki Jóns Ásgeirs skiptir þannig engu máli með tilliti til þess sem síðar gerðist enda er ekkert fram komið um að hann hafi samþykkt einstaka úttektir eða aðferðir þær sem Tryggvi viðhafði við að fá þær greiddar. Jón Ásgeir hefur aldrei haldið því fram að hann hafi samþykkt að Baugur stæði straum af persónulegum útgjöldum Tryggva sem hann greiddi fyrir með kortinu.

Þá vekur ákærvaldið athygli á því að dómurinn fjallar ekkert um þá staðreynd að umrætt American Express kort (hér eftir nefnt Amexkort) var ekki eitt af þeim greiðslukortum sem Tryggvi hafði til afnota frá Baugi á ferðum sínum á vegum félagsins, sbr. bréf sem stafar frá Þórði Bogasyni dags. 22. október 2004 (sjá bls. 10748 í ágripi). Sá hængur var á notkun þessara korta að samkvæmt starfsreglum fjármálasviðs Baugs þurftu þeir stjórnendur félagsins sem fengu greiðslukort frá því að framvísa reikningum vegna hvarrar úttektar á kortinu til þess að unnt væri að fára viðkomandi kostnaðarlið með réttum hætti í bókhaldi Baugs. Væri það ekki gert voru úttektirnar eignfærðar á viðskiptamannareikninga umræddra starfsmanna (sem skuld þeirra) í bókhaldi Baugs hf. þar til þeir framvísuðu gögnum varðandi útgjöldin. Þessar reglur um ferðakostnað og risnu sem giltu hjá Baugi voru samdar af Tryggva sjálfum (sjá bls. 10756 í ágripi).

Í hinum áfrýjaða dómi er þess eingöngu lauslega getið að fjármálastjórar Baugs á þessu tímabili höfðu enga vitnesku um tilvist kortsins (sjá bls. 184 í ágripi), sem staðfestir að Tryggvi leyndi tilvist kortsins. Ílögregluskýrslu af vitninu Jóhönnu Waagfjörð frá 16. apríl 2003, sem hún staðfesti fyrir dómi, kveðst hún aldrei hafa vitað að ferðakostnaðarreikningar þeir sem sendir voru frá Nordica tengdust greiðslukortanotkun Tryggva. Hún hafi sem fjármálastjóri fylgst með kortanotkun þeirra stjórnenda Baugs sem höfðu greiðslukort frá Baugi hf., og hafi Tryggvi ávallt þurft að leggja fram kvittanir varðandi þann kostnað sem af kortanotkun hans hlaust, til þess að unnt væri að gjaldfæra þann kostnað sem varðaði Baug hf. í bókhaldinu (sjá bls. 12210 í ágripi).

Þá vekur það einnig furðu að í hinum áfrýjaða dómi skuli ekki vera í einu orði vikið að þeirri samanburðarskoðun sem unnin var af Deloitte, á notkun Tryggva á greiðslukortum, annars vegar í nafni Baugs og hins vegar Amexkortsins en skoðunin tekur til sama tímabils og fjárdráttarbrot Tryggva nær til (sjá bls. 10770-10793 og 11028-11029 í ágripi). Þessi samantekt er að mati ákærvaldsins eitt af þeim gögnum sem rennir traustum stoðum undir sekt ákærða Tryggva. Samkvæmt henni skilaði Tryggvi inn kvittun vegna notkunar kortanna frá Baugi (ytri frumgögnum) í 98 tilvikum af þeim 116 sem skoðuð voru. Auk framangreindra kvittana lágu einnig fyrir í bókhaldi Baugs sérstök bókunarblöð kreditkorta þar sem var að finna frekari 'skýringar á útgjaldaliðum auk hefðbundinna reikningsyfirlita (sjá bls. 11030-11053 í ágripi). Tryggvi framvísaði í engu tilviki slíkum fylgigögnum með hinum umræddu reikningunum vegna Amexkortsins frá Nordica. Framangreint skiptir sköpum við mat á auðgunarásetningi Tryggva og útilokar að kortið teljist hafa verið á vegum Baugs hf. Af þessu er auðsýnt að Tryggvi misnotaði það traust sem honum var sýnt, með því að

fá Jón Gerald til þess að senda inn ógagnsæja ferðareikninga sem hann tók sjálfur á móti og samþykkti sjálfur til greiðslu fyrir hönd Baugs. Með þessum hætti leyndi hann bæði tilvist kortsins og raunverulegu tilefni þessara reikninga. Með hliðsjón af ofangreindu er því haldið fram að sakfella beri Tryggva fyrir alla þá fjárhæð sem honum er gefið að sök að hafa dregið sér.

Við samanburð á framburði ákærða um fjárdráttartilvikin annars vegar fyrir dómi og hins vegar hjá löggreglu kemur í ljós að ekki stendur steinn yfir steini í skýringum ákærða Tryggva og er hann iðulega tvísaga eða margsaga um skýringar á einstaka úttektum. Fyrir löggreglu játaði hann að hafa keypt geisladiskana til persónulegra nota en hefur síðar horfið algjörlega frá þeim framburði og komið með aðrar skýringar á tilgangi kaupanna.

Í hinum áfrýjaða dómi kemur meðal annars fram að útgjöld vegna árgjalds kortsins, símakostnaður, kostnað á veitingastöðum, kaup á bókum, skjalatösku, reiknivél og öðrum tækjum hafi verið útgjöld sem Baugur hf. hafi átt að greiða (sjá bls. 184 í ágripi). Þessi niðurstaða héraðsdóms er með engu rökstudd, einvörðungu kemur fram að fallist sé á að Baugur hf. hafi átt að greiða þessi útgjöld. Að því er varðar árgjald kortsins, er að mati ákærvaldsins augljóst að niðurstaða héraðsdóms er röng. Má í því sambandi vísa til þess er kemur hér að framan, meðal annars þeirrar staðreyndar að kortið var gefið út á nafn Tryggva Jónssonar sjálfs og var Baugi með öllu óviðkomandi og jafnframt að notkun þess var bundin við persónuleg útgjöld Tryggva sjálfs sem hann létt Baug með leynd greiða fyrir með tilstilli reikninga frá Nordica. Er útilokað annað en að komast að þeirri niðurstöðu að Baugi hafi aldrei borið að greiða árgjald kortanna og því sé það sannarlega fjárdráttur af hálfu Tryggva að véla Baug til að greiða árgjaldið eins og raunar allan annan fylgikostnað er féll til vegna kortanotkunarinnar.

Varðandi kaup á bókum, skjalatösku, reiknivél og öðrum tækjum gilda að meginstefnu til sömu sjónarmið, reikull framburður Tryggva, val á greiðslukorti við greiðslu, skortur á fylgiskjölum til að sýna fram á tilefnið og sú leið leyndar sem farin var til að komast fram hjá óþægilegu eftirliti af hálfu Baugs. Er þetta að mati ákærvaldsins fullnægjandi sönnun þess að Tryggvi dró sér fé hyað þessi tilteknu kaup varðar með því að láta Baug greiða Nordica umrædda reikninga.

Dómurinn hafnar því jafnframt án nokkurs rökstuðnings, að sá kostnaður sem féll til á veitingahúsum teljist fjárdráttur, en vísar til þess að vitni hafi borið um að hafa snætt með ákærða í boði hans á vegum Baugs hf (sjá bls. 184 í ágripi). Ekki er að finna tilgreiningu á því um hvaða vitni er að ræða og þá jafnframt í hvaða tilvikum sá kostnaður hafi átt að falla á Baug. Samkvæmt gögnum málsins voru sjö veitingahúsaúttektir gjaldfærðar á umrætt kort. Ákærvaldið bendir á að þótt aðstoðarforstjóri Baugs kaupi sér mat í útlöndum einn eða með öðrum Íslendingum eða útlendingum er ekkert sem bendir til þess að Baugur eigi að greiða þann kostnað sjálfkrafa. Tryggvi kaus að greiða ekki fyrir úttektirnar með kortum frá Baugi sem hann hafði sannarlega undir höndum og notaði við önnur tækifæri. Tryggvi gat að sjálfsögðu fengið reikning og réynt að fá úttektirnar greiddar hjá Baugi sem risnukostnað eftir þeim leiðum sem um það gilda. Þá hefði það væntanlega verið metið hvort tilefni var til þess að gjaldfæra slíkan kostnað hjá Baugi. Tryggvi valdi hins vegar að leyna tilefninu sem sýnir einbeittan auðgunarásetning hans.

Í hinum áfrýjaða dómi er einnig komist að þeirri niðurstöðu að Jón Gerald hafi lagt þóknun á úttektirnar af kortinu og þar sem kortið hafi verið á vegum Baugs hf. hafi það félag átt að bera þá þóknun (sjá bls. 184. í ágripi). Um er að ræða fimm tilvik þar sem Jón Gerald hefur bætt við reikningsfjárhæðirnar nokkurra dollara þóknun sem gera það að verkum að í þau skipti er fjárhæð sú sem Tryggvi lét Baug greiða hærri en samtala viðkomandi kreditkortauðtekta. Tryggvi fól Jóni Gerald það verkefni af að stíla reikninga vegna kreditkortauðtektanna á Baug. Ákærði Tryggvi ber að sjálfsögðu resfiábyrgð á reikningsfjárhæðinni allri enda var honum í í lófa lagið að láta lækka reikningana ef fjárhæðir stemmdu ekki enda samsvara heildarfjárhæð allra reikninganna fjártjóni Baugs.

Í forsendum dómsins varðandi geisladiskakaup Tryggva er vísað til framburðar hans fyrir dómi og hann sýknaður á þeim grundvelli að vitni hafi boríð um tónlistaráhuga hans og að Jón Ásgeir hafi tekið þannig til orða að Tryggvi hafi séð um þau mál hjá Baugi hf. (sjá bls. 186 í ágripi). Ákærvaldið vekur í þessu sambandi sérstaka athygli á löggregluskyrslum þeim sem tekna voru af Tryggva 2. apríl 2003, 26. júlí 2004 og 19. maí 2005. Verulegt ósamræmi er að finna í þessum skýrslum þegar kemur að geisladiskakaupum. Í skýrslunni frá 2. apríl 2003 (sjá bls. 11547-11566 í ágripi) kemur meðal annars margoft fram hjá Tryggva að Jón Gerald hafi ekki haft heimild til þess að rukka Baug vegna geisladiskana, þeir hafi verið í hans þágu, hans einkakostnaður. Á síðari stigum komu þó til þær skýringar að geisladiskakaupin tengdust veisluhöldum í Thee Viking, eða fundum í tengslum við Arcadia viðskiptin. Ákærvaldið vekur athygli á því að geisladiskakaup Tryggva námu rétt rúmum 280.000 krónum á þessu tímabili og að við kaup á tónlistarvarningi notaði Tryggvi eingöngu Amexkortið en aldrei Baugskortin. Í hinum áfrýjaða dómi kemur fram (sjá bls. 184 í ágripi) að vitni hafi boríð að þau hafi verið viðstödd þá er Tryggvi keypti hljómdiska og að þau hafi heyrt spilaða tónlist í bátnum. Hið rétta er að einungis eitt vitni, Ragnar Björn Agnarsson staðfesti fyrir dómi, að hann hefði einhvern tímann verið með Tryggva við kaup á geisladiskum en mundi ekki tímasetningar, í hvaða verslun þeir voru keyptir, magn diskana, hvernig Tryggvi greiddi fyrir þá og hvort að þeir hafi orðið eftir í bátnum (sjá bls. 1823 í ágripi). Það að einhver vitni heyrði tónlist í bátnum getur engu máli skipt varðandi sönnun um þennan ákærulið. Jón Gerald hefur hvorki fyrir lögreglu né fyrir dómi kannast við að Tryggvi hafi skilið geisladiska eftir í bátnum.

Ákærvaldið mótmælir þeirri órökstuddu niðurstöðu héraðsdóms að fella beri kaup ákærða á fatnaði, í stað þeirra sem skemmdust í vinnuferð hjá Baugi hf., undir útgjöld er félagið hafi átt að bera (sjá bls. 185 í ágripi). Ekkert liggur fyrir um að Baugi hafi boríð að greiða hugsanlegt fatatjón Tryggva á ferðum erlendis. Ef þessi framburður Tryggva er réttur hefði hann átt að skila inn kvittun fyrir kaupunum í stað sjálftöku á andvirði nýs fatnaðar.

Ákærvaldið fellst á þau rök sem liggja til grundvallar sakfellingu héraðsdóms og varða kaup á fatnaði í tískuvöruverslunum, kaupum á aðgöngumiðum í Disney World, kaupum á golfsetti og sláttudráttarvél og öðrum garðvörum og íhlutum sem og kaupum á skóm til að nota um borð í bátnum, enda hefur Tryggva ávállt viðurkennt þessi tilvik sem sinn einkakostnað.

Að því er varðar kaupin á golfsettini vekur ákærvaldið sérstaka athygli á því að Tryggvi keypti tvö golfsett þennan sama dag í Alfs Golf shop, þ.e. fyrir sig og Bjarna

Ármansson. Golfsett Bjarna greiddi Tryggvi með korti sem hann var með frá Baugi en sitt sett greiddi hann hins vegar með Amexkortinu frá Nordica. Kvittuninni með settinu sem Tryggvi keypti fyrir Bjarna skilaði hann í bókhald Baugs en ekki hinni kvittuninni. Leyndin og auðgunarásetningurinn sem hér er viðhafður sýnir svo ekki er um villst að Tryggvi er sannur að sök. Skýringar Tryggva fyrir dómi, hvað þessi útgjöld varðar, eru að mati ákærvaldsins fráleitar (sjá bls. 995 í ágripi).

Til viðbótar röksemendum héraðsdóms varðandi sláttudráttarvélina og íhluti hennar vill ákærvaldið koma eftirfarandi sjónarmiðum á framfæri. Tryggvi hefur undir rekstri málsins ávallt viðurkennt að kaupin á sláttudráttarvélinni væri kostnaður sem ekki hefði átt að innheimta hjá Baugi heldur hafi Jón Gerald átt að senda sér sérstakan reikning. Því hefur Jón Gerald vísað á bug. Af gögnum málsins má glögglega sjá að þeir hlutir sem keyptir voru í Sears versluninni í Bandaríkjunum á Amex kort Tryggva Jónssonar voru allir vegna kaupa á sláttudráttarvél og fylgihlutum, auk garðvarnings, sem fær heitið Lawn/Garden/Patio á greiðsluyfirlitinu (sjá bls. 10917-10918 í ágripi). Þessir hlutir voru svo fluttir á vegum Nordica til Íslands í gámi ásamt matvörum en móttakandi gámsins voru Aðföng.

Í málinu liggja fyrir tveir reikningar frá Nordica stílaðir á Aðföng vegna innflutnings á þessari dráttarvél, íhlutum hennar og garðvörum, annars vegar skjal sem er á bls. 10898 í ágripi og hins vegar kreditreikningur sem er skjal á bls. 10902 í ágripi. Sá fyrri var sendur svo unnt væri að tollafgreiða þessa hluti inn í landið en útgáfa kreditreikningsins vegna þessa innflutnings sannar svo ekki verður um villst að það hefur aldrei verið ætlunin að þessi sláttudráttarvél yrði greidd af Aðföngum og síðar færð á viðskiptamannareikning Tryggva hjá Baugi enda hafði Tryggvi komið sér upp annarri leið til að fá hana greidda. Framburður Tryggva varðandi innflutninginn er í algjörri andstöðu við framburð vitna í málinu, en þau hafa ekki kannast við að hafa fengið fyrirmæli frá honum varðandi innflutninginn. Sem dæmi má nefna að í löggregluskyrslu frá 28. október 2002 yfir Lárusi Óskarssyni framkvæmdarstjóra Aðfanga, sem Lárus staðfesti fyrir dómi, kannaðist hann ekki við að hafa fengin nein fyrirmæli frá Tryggva enda hefði þá aldrei komið til þess að Nordica hefði gefið út umræddan kreditreikning. Hann hefði aldrei fengið neinar skýringar frá Tryggva heldur eingöngu Jóni Gerald (sjá bls. 12357 í ágripi). Sama er að segja um framburð vitnisins Einars Þórissonar hjá Aðföngum, hann er í samræmi við framburð Lárusar og Jóns Geraldss. en í algjörri andstöðu við framburð ákærða Tryggva. Að þessu virtu telur ákærvaldið fullsannað að framburður Tryggva á ekki við nein rök að styðjast.

Það er óumdeilt að Tryggvi fékk sjálfur enga reikninga eða kröfur frá Nordica vegna þessa innflutnings á sláttudráttavélinni. Ákærvaldið vekur einnig sérstaka athygli á því að Tryggvi reyndi enn frekar að hylja slóð sína hjá Baugi, því að á ferðakostnaðarreikninginn sem hann fékk frá Nordica Inc. virðist sem að Tryggvi hafi skrifað á hann „v/Bills Dollar Stores“, (sjá bls. 10886 í ágripi). Tryggvi hefur sjálfur fyrir dómi staðfest áritun sína á reikningana, en kvaðst aðspurður ekki geta staðfest að þetta hafi hann sjálfur skrifað þar sem ljósritið hafi verið óskýrt. Jón Ásgeir bar hins vegar bæði fyrir löggreglu og fyrir dómi að þetta væri rithönd Tryggva Jónssonar (sjá bls. 2128 í ágripi). Ákærvaldið telur því sannað óg raunar augljóst að Tryggvi hafi skrifað þennan texta enda er þetta reikningur sem kemur úr bókhaldi Baugs, en þessa áritun er ekki að finna á samsvarandi eintaki reikningsins frá Nordica (sjá bls. 10883 í ágripi).

Ákærvaldið vekur athygli á því að í málinu liggur fyrir uppgjör Baugs við ákærða vegna American Express kortsins (sjá bls. 10794-10798 í ágripi). Líta verður svo á að með þessari greiðslu, sem fram fór löngu eftir að rannsókn málsin hófst, hafi Tryggvi verið að viðurkenna í verki að hluti þeirra greiðslukortauktakta sem hann lét Baug hf. greiða, hafi hann ranglega látið félagið greiða. Uppgjör þetta var Tryggva vægast sagt hagstætt. Baugur gefur í raun mikið eftir, bæði var gengi USD reiknað langt undir því sem það var þegar Baugur greiddi reikningana og eins var fylgihlutum með garðsláttudráttarvélinni að andvirði 931 USD sleppt í uppgjörinu. Vakin er athygli á því að allar tölur og forsendur uppgjörsins komu frá Tryggva sjálfum. Þetta atriði hefur hins vegar engin áhrif á refsinaði brotsins, enda var fjárdráttarbrotið löngu fullframið þegar greiðslan átti sér stað, sbr. H 6. febrúar 2003 í máli nr. 392/2002 og H 19. febrúar 1998 í máli nr. 435/1997. Jákvæð afstaða brotaþolans (Baugs) eða samþykki hans eftir refsiverðan verknað skiptir engu máli um sjálfa refsiábyrgðina, ef refsimál er höfðað út af brotinu, eins og margdæmt er í refsimálum.

Að þessu virtu telur ákærvaldið sannað að með því að láta Baug hf. greiða 13 reikninga frá féluginu Nordica, sem að ákærði Tryggvi vissi að væru tilkomnir vegna persónulegra útgjalda hans sjálfs og voru Baugi óviðkomandi, hafi Tryggvi gerst sekur um fjárdrátt skv. 247. gr. almennra hegningarlaga.

10. Um ákvörðun refsingar

Ákærvaldið leggur áherslu á að við ákvörðun refsingar verði lögð áhersla á eftirfarandi atriði:

1. Ákærðu hafa gerst sekir um umfangsmikil efnahagsbrot sem framin eru í almenningshlutafélagi. Brotin varða mjög mikla fjárhagslega hagsmuni, sérstaklega ef miðað er við þann tíma þegar þau voru framin.
2. Brotin voru framin af tveimur æðstu stjórnendum almenningshlutafélags, sem skráð var á almennum hlutabréfamarkaði og brugðust ákærðu því trausti sem þeim var sýnt.
3. Ákærðu Jón Ásgeir og Tryggvi notuðu þekkingu sína og reynslu á sviði bókhalds og endurskoðunar við framkvæmd brotanna og til að leyна brotastarfsemi sinni.
4. Brotin voru framin og þeim leynt með öflun tilhæfulausra skjala frá viðskiptaaðilum í öðrum löngum og ýmiss konar flóknum bókhaldslegum aðgerðum sem afar erfitt er að rekja og upplýsa.
5. Brotin beindust gegn mikilvægum opinberum hagsmunum, kaupendum og seljendum hlutafjár í féluginu, viðskiptamönnum, lánardrottnum og trúverðugleika verðbréfamarkaðar á Íslandi í heild.
6. Í þeim tilvikum sem um samverknað var ber að virða það til refsíþyngingar.
7. Þá er brotasamsteypa til refsíþyngingar að því er varðar ákærðu Jón Ásgeir og Tryggva, sbr. 1. mgr. 77. gr. alm. hgl.
8. Löggreglurannsókn, ákærvaldsmeðferð og dómsmeðferð í máli þessu hefur verið flókin, umfangsmikil og tímafrek en þó samfelld og án nokkurra hléa. Löggreglurannsóknin teygði anga sína til fimm landa. Viðamikil bókhaldsrannsókn fór fram, öflun matsgerða dómkvaddra matsmanna og skattrannsókn fléttaðist í hn í málið. Taka þurfti löggregluskýrslur af næri eitt hundrum manna og var undirbúnингur og framkvæmd þeirra tímafrekur. Fara þurfti í gegnum og kannna mikið magn bókhaldsgagna og annarra skjala, þar á meðal rafrænna skjala. Um það vísast meðal annars til yfirlits löggreglu um framgang rannsóknarinnar (sjá bls. 2422-41 í ágripi). Þá hefur reynt á ýmis

flókin réttarfarsatriði undir rekstri málsins sem lengt hafa málsmeðferðina nokkuð. Af ákæruvaldsins hálfu er talið að heildarlengd málsmeðferðarinnar sé í samræmi við umfang málsins og því ekki tilefni til að hún hafi áhrif á dæmda refsingu.

9. Ákærðu hafa ekki hlotið dóm fyrir refsiverða háttsemi sem haft getur áhrif á refsingu í máli þessu.

11. Ný gögn, áskilnaður, skýringar og upplýsingar um ræðutíma

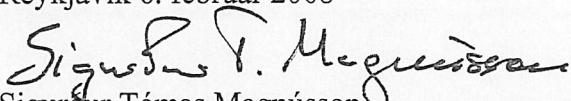
Óskað er eftir að lögð verði fram í Hæstarétti ákæra útgefin 1. júlí 2005 (bls. 21-46 í ágripi), hinir áfrýjuðu héraðsdómar frá 3. maí og 28. júní 2007, ásamt gögnum um birtingu þeirra og áfrýjun dómannna (bls. 82-198). Einnig endurrit úr þingbók Héraðsdóms Reykjavíkur (bls. 359-2237 í ágripi) og bréf Héraðsdóms Reykjavíkur dags. 26. sept. 2007 um afhendingu dómsgerða (bls. 358 í ágripi). Þá yfirlit Arnars Janssonar aðstoðaryfirlöggreglubjóns um framgang rannsóknar málsins. Loks athugasemdir af hálfu ákæruvalds vegna kærumáls nr. 353/2006 (bls. 12718-33 í ágripi).

Áskilinn er réttur til að koma að nýjum sakarvottorðum og frekari sönnunargögnum ef tilefni gefst til þess.

Í greinargerð þessari hefur aðeins verið stiklað á stóru í reifun sakarefna og helstu sönnunargögn tilgreind. Af ákæruvaldsins hálfu er því haldið fram að lengd greinargerðar þessarar sé í fullu samræmi við fjölda flókinna sakargifta, fjölda skjala og mikið umfang málsins að öðru leyti, knappa reifun sakarefna í hinum áfrýjuðu dóum og þær fjölmörgu varnarástæður um form og efni sem fram hafa komið af hálfu ákærðu á öllum stigum málsins.

Áætlaður ræðutími er 15 klst.

Skrifstofu setts ríkissaksóknara,
Reykjavík 6. febrúar 2008

Sigurður Tómas Magnússon
settur ríkissaksóknari, skv. umboðsskrá

Til Hæstaréttar Íslands

Samrit:

Gestur Jónsson hrl.

Jakob R. Möller hrl.

Brynjar Níelsson hrl.

